

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: zlasti figurativna znamka, registrirana v Nemčiji, z besednim elementom „Raif-Feisen“ za storitve iz razredov 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 in 42.

Odločba oddelka za ugovore: zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 ⁽¹⁾, ker med nasprotujočima si znamkama obstaja verjetnost zmede.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 30. aprila 2010 – IVBN proti Komisiji

(Zadeva T-201/10)

(2010/C 179/85)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Nizozemska) (zastopnik: Maarten Meulenbelt, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi tožeče stranke

— tožbo razglasiti za dopustno;

— razglasiti ničnost izpodbijane odločbe Komisije;

— Komisiji naložiti plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti odločbe Komisije C(2010) 26 konč. z dne 15. decembra 2009 glede ukrepa pomoči E 2/2005 in N 642/2009 (Nizozemska) – obstoječa in posebna projektna pomoč stanovanjskim zadrugam. V utemeljitev tožbe se tožeča stranka sklicuje na 3 razloge.

Prvič, tožeča stranka navaja, da so kršeni: člena 18 in 19 Uredbe št. 659/1999 ⁽¹⁾, členi 106(2), 107 in 108 PDEU ter obveznost obrazložitve. Meni, da je Komisija nepravilno povzela dejansko stanje glede obveznosti stanovanjskih zadrug, da najemne cene določijo pod primernimi cenami, ki jih določi država. Meni, da razmejitev ciljne skupine za socialna stanovanja ni obrazložena in pravilna. Hkrati Komisija neupravičeno ni določila objektivne omejitve glede stroškov izgradnje stanovanj, ki so deležna pomoči, in glede kakovosti, ki je značilna za ta najemna stanovanja, kot se odraža v najemni ceni. Dalje, varščina za čezmerno nadomestilo ni bila zadostna, s čimer je Komisija kršila tudi člen 5 odločbe o storitvah splošnega gospodarskega pomena ⁽²⁾. Nazadnje tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da Komisija ni obravnavala pritožbe tožeče stranke glede vloge Woningssinvesteringsfonds (stanovanjski investicijski skladi) in Nederlandse Waterschapsbank.

Drugič, kršen je bil člen 1(c) Uredbe 659/1999 in člen 4(1) Uredbe 794/2004 ⁽³⁾ ter obveznost obrazložitve. Tožeča stranka meni, da Komisija ni natančneje preizkusila in ugotovila, da je treba pomoč stanovanjskim zadrugam, kot je bilo dogovorjeno v zadevi E 2/2005, v celoti ali vsaj v pretežnem delu obravnavati kot novo pomoč, in ne kot obstoječo.

Nazadnje, tožeča stranka navaja, da je Komisija ravnala v nasprotju s členi 106(2), 107 in 108 PDEU, ker ni začela formalnega postopka preiskave iz člena 108(2) PDEU v povezavi s členoma 4 in 6 Uredbe 659/1999, s čimer hkrati niso bile upoštevane pravice tožeče stranke, ki izhajajo iz teh določb.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, str. 1).

⁽²⁾ Odločba Komisije 2005/842/ES z dne 28. novembra 2005 o uporabi člena 86(2) Pogodbe ES za državne pomoči v obliki nadomestila za javne storitve, dodeljene nekaterim podjetjem, pooblaščenim za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena (notificirano pod dokumentarno številko K(2005) 2673) (UL L 312, str. 67).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 794/2004 z dne 21. aprila 2004 o izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 140, str. 1).